

Ντόπινγκ και Ηθική (Κωνσταντίνα Γογγάκη, Επ. Καθηγήτρια Παν/μίου Αθηνών)

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Το

φαινόμενο της χρήσης των απαγορευμένων ουσιών, με στόχο την αύξηση της σωματικής επίδοσης, είναι ευρέως διαδεδομένο στον σύγχρονο κόσμο. Στον ανταγωνιστικό αθλητισμό, υπάρχει συνήθως μία ψυχρή ωφελιμιστική αποτίμηση των πραγμάτων, καθώς η επιβράβευση για τη νίκη, ή, ακριβολογώντας, για την επίδοση (ρεκόρ), δεν περιορίζεται μόνο στην αποθέωση του πλήθους, αλλά έχει, κυρίως, υλικό περιεχόμενο.

Η πλουσιοπάροχα αμειβόμενη αθλητική νίκη, λειτουργεί για τον ίδιο τον αθλητή ως δέλεαρ, ικανό να τον απενοχοποιήσει πλήρως για τη χρήση των απαγορευμένων αναβολικών ουσιών. Εξάλλου, σε συνδυασμό με την όλη κοσμικότητα, «κατασκευάζει» ένα πρότυπο επικαιρότητας, η αχλή του οποίου καλύπτει την όποια ματαιοδοξία, διογκώνοντας δυσανάλογα την προσωπική του εικόνα. Έτσι, δημιουργείται στους νέους η επίπλαστη εικόνα της επιτυχίας και του πλούτου, τα οποία παγιώνονται σε κοινωνικό ιδανικό.

Το κυνήγι του κέρδους, η υστεροβουλία, η κάρπωση της επιτυχίας, ο ωφελιμισμός, ως κυρίαρχη τάση του συστήματος των αξιών της κοινωνίας επεκτείνεται, πλέον, σε κάθε επιλογή. Η κουλτούρα των μυών, τα επιφανειακά πρότυπα, η νοοτροπία της «αρπαχτής», η έλλειψη ηθικών αναστολών, ευνοούν μια ιδεολογία που υποβαθμίζει τον άνθρωπο ως αξία. Το ναρκωτικό του ανταγωνισμού και της με κάθε μέσο νίκης, δηλητηριάζει τον αθλητισμό, το παιχνίδι, αλλά και τις ανθρώπινες σχέσεις, σε δραματικό βαθμό.

Το πρότυπο της καπιταλιστικής ευφορίας είναι ευρέως διαδεδομένο σήμερα στον δυτικό πολιτισμό, συρρικνώνοντας αντίστοιχα τις αληθινές αξίες. Ο υλικός ευδαιμονισμός φαντάζει λαμπερός και κατάφωτος, οδεύοντας προς το μέλλον της πληθώρας. Αυτή είναι η συνέπεια ενός «ονείρου» φορτωμένου με χιλιάδες παραμέτρους.

Κάποτε το ανθρώπινο όνειρο είχε μέσα του ποιήματα, λυρισμό, σονέτα, σκέψεις. Σήμερα είναι φουσκωμένο από τα αναβολικά, τα λίφτινγκ, τα μπότοξ, χορτάτο και παχύ από το παραπανίσιο και πλαστικό φαγητό, και όλο ζητάει κι άλλο κι άλλο. Ο δυτικός πολιτισμός, αχόρταγος, άπληστος, ανικανοποίητος, όπως και ο material άνθρωπός του, αποκτά και καταναλώνει ολοένα και περισσότερα, χωρίς ανάσα, επιβεβαιώνοντας τον Sigmund Freud ότι ένας τέτοιος πολιτισμός, χωρίς ηθική, μέτρο και αυτάρκεια, μπορεί να αποτελέσει την πιο σίγουρη πηγή... δυστυχίας.